

РЕШЕНИЕ

№ 25774

гр. София, 25.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5299** по описа за **2026** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр. с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от зам.кмет на Столична община, срещу Решение № 1069/26.03.2026г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 122-ри състав, постановено по нахд.№ 10447/2025г.

В касационната жалба се твърди, че решението е неправилно като постановено в нарушение на материалния закон – касационно основание по смисъла на чл.348, ал.1, т.1 от НПК и се иска неговата отмяна. Претендират се разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – Х. К. М., с депозиран отговор от 07.05.2026г., оспорва касационната жалба и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли и остави в сила решението на районния съд. Претендира се разноси.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност.

Административен съд–София-град, след проверка на оспореното решение във връзка с изложените в жалбата оплаквания, както и по реда на чл.218, ал.2 от АПК, прие следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срок, от процесуално легитимирано лице, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна, а обжалваното решение правилно, но с други мотиви.

Съгласно разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН, относно обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс (НК), доколкото ЗАНН не предвижда друго. Относно давността за погасяване на административно-наказателното

преследване ЗАНН не съдържа разпоредби, поради което приложение намират съответните текстове на чл. 80 и чл. 81 от НК. Съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, вр. с чл. 11 от ЗАНН, административно-наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години от извършване на нарушението (чл. 80, ал. 3 от НК). Предвид чл. 81, ал. 2 от НК, вр. с чл. 11 от ЗАНН, давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване спрямо лицето, срещу което е насочено преследването, но съгласно чл. 81, ал. 3 от НК, независимо от спирането или прекъсването на давността, наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в чл. 80 от НК. Наличието на специалната норма на чл. 34 от ЗАНН, уреждаща случаите, в които административно-наказателно производство не би следвало да се образува, а образуваното такова да се прекрати, не изключва прилагането в общия случай на срока на абсолютната давност по чл. 81, ал. 3 от НК.

В настоящия случай, предвид датата на извършване на административното нарушение - 26.10.2021г., предвиденият в закона давностен срок от четири години и половина е изтекъл на 26.04.2026г. С неговото изтичане се изключва административно-наказателното преследване, което включва правомощието на държавата да възбуди административно-наказателен процес срещу дееца и да му наложи административно наказание. Следователно, към релевантния момент на последното съдебно заседание на касационната инстанция това правомощие следва да се счита погасено. Изтичането на давността налага прекратяване на административно-наказателното производство по аргумент на чл.24, ал.1, т.3 от НПК и отмяна на наказателното постановление. При този изход на правния спор, претенцията на ответника за присъждане на сторените в настоящето производство разноски в размер на 200 евро се явява основателна и доказана, съобразно приложения списък по чл.80 от ГПК, като същите следва да бъдат възложени в тежест на касатора. По искането за присъждане на разноски за въззивната инстанция, първостепенният вече се е произнесъл и е присъдил такива.

Водим от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1069/26.03.2026г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 122-ри състав, постановено по нахд.№ 10447/2025г.

ОСЪЖДА Столична община за заплати на Х. К. М. сумата от 200лв. разноски.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: